

MINÄ?? - MINÄKÖ ALOITTAISIN RYHMÄN??!! EI KOSKAAN!

Jos sinua tänään pyydettäisiin aloittamaan ryhmä, olisiko vastauksesi sama kuin otsikon teksti? Monilla meistä naisista on hyvin heikko itsetunto. Kun meitä pyydetään aloittamaan jotain uutta, luotamme mieluummin tunteeseemme: "Enhän minä osaa, varmasti löytyy joku toinen, joka on sopivampi siihen!" - sen sijaan, että lähtisimme rohkeasti mukaan seikkailuun.

Vuonna 1983 sveitsiläislehdet julistivat: "Keskusteluryhmässä löytyy itsetunto". Kysymyksessä oli naisten työhönpaluu kotona lasten kanssa vietettyjen vuosien jälkeen. Artikkelissa korostettiin, miten tärkeää on voittaa eristyneisyys ja sanattomuus ja löytää uusi itsetunto. Suojatussa naistenryhmässä itsetunto kasvaa ja valmius ottaa riskejä. Eräät asiantuntijat väittivät itsetunnon puutetta naisten suurimmaksi ongelmaksi niin ikivanhalta jutulta kuin se kuulostaakin. Jos kuulut näihin naisiin seuraava hyvä uutinen on sinulle: Jumala ei ensisijaisesti halua sinun kykyjäsi, vaan valmiuttasi toimia HÄNEN puolestaan ympäristössäsi.

Erään poliitikon vaimo sanoi kerran minulle: "En tiedä olisiko minulla rohkeutta aloittaa ryhmä ilman koulutusta" - Vastasin hänelle: "Tiedätkö, ennen kuin minä tuntisin olevani pätevä aloittamaan ryhmän, olisin varmaan jo kauan kuollut. Katsokaas, olen "vain" sihteeri, enkä opettaja kuten monet seminaarin osallistujat olettavat. Vielä nytkin minulle tulee tunne: "Mitä minulla oikeastaan on sanottavaa?" tai "Kuka minä olen tällaista uskaltamaan?" Eräässä ryhmässä juuri tohtorin väitöskirjaansa kirjoittava nainen kysyi: "Millainen koulutus sinulla sitten on?" Tähän vastauksena saatoin selittää: "Kotiäidin arjessa oppii selviytymään ongelmista, erilaisista kysymyksistä ja tilanteista. Siksi koen tehtäväkseni kertoa muille, mikä on auttanut minua, koski se sitten imetystä, lastenkasvatusta tai muta elämän kysymyksiä."Ole siis rohkea aloittamaan jotain uutta! Jumala odottaa vain, että hän saisi käyttää sinua. Muistat varmaan Paavalin sanat: "Minun voimani tulee parhaiten näkyviin heikoissa ihmisissä." (2 Kor. 12: 9 ja "Kestän mitä tahansa, mihin Jumala minut johdattaa - Kristuksen avulla, joka antaa minulle voimaa" (Fil. 4:13).

Idea naistenryhmistä tuli minulle ennen toisen lapsemme syntymää. Silloin meillä kokoontui äitien ryhmä, jonka tarkoituksena oli toimia tukiryhmänä imettäville äideille. Ystävättäreni kanssa saimme idean aloittaa vastaavanlaisen ryhmän, jossa käsitteisimme naisia kiinnostavia aiheita. Kutsuimme kaikki tuttavamme mukaan, ja pian meitä oli 8-10 naista, jotka kokoontuimme säännöllisesti kerran kahdessa viikossa. Yli puolet naisista oli jo uskossa pitkään olleita. He tulivat silti säännöllisesti, koska heillä oli tarve keskustella kiinnostavista asioista muiden kanssa.

Alussa pidin lyhyitä alustuksia eri aiheista ja keskustelimme niistä ryhmässä. Muutaman kokouksen jälkeen emme kuitenkaan olleet tyytyväisiä tuloksiin. Olimme kerta kerran jälkeen poikenneet pian aiheesta, koska kellään muulla kuin minulla ei ollut kysymyksiä kirjallisena edessään.

"Mehän voisimme suunnitella työpapereita, joissa on aiheeseen liittyvät kysymykset ja raamatunkohdat" ajattelin. Ryhdyimme tuumasta toimeen. Jokaisen kerran lopulla

jaettiin myös pieni kotitehtävä, joka olisi ratkaistava seuraavaan kertaan mennessä. "Tulokset" olivat hämmästyttäviä! Nyt osallistujat kertoivat joka kerran jotakin, mitä he olivat kokeneet väliajalla. Kysymyksessä saattoi olla välejä selvittävä keskustelu naapurin rouvan kanssa tai kysymys aviomiehelle: "Miksi sinä oikeastaan halusit mennä kanssani naimisiin?". Eräs kertoi "Olen harjaannuttanut tahtoani menestyksellisesti. Tavallisesti syön kokonaisen levyn suklaata päivässä, viimeisen kahden viikon aikana kuitenkin vain yhden." jos tämä ei ole edistystä niin mikä? Erään naisen opin neuvolassa tuntemaan ja kutsuin hänet myöhemmin kahville. Hänellä oli vajaan vuoden ikäinen lapsi. Kahvilla hän kertoi miehensä sanoneen äskettäin hänen tulleen ikävystyttäväksi. Minulle tämä oli tilaisuus kutsua hänet ryhmään. Tänään hän on löytänyt sisältörikkaan elämän Kristuksen kautta. Käyt varmaan jo ajatuksissasi kaikki tuttavasi läpi ja ajattelet: "Ei niitä varmaan kiinnosta sellainen ryhmä! Kokemuksesta voin sanoa: "Olet väärässä!"

Halutessamme aloittaa korttelissamme "Rakkaudesta lapseen" kirjasta keskustelemaa ryhmää kutsuimme mukaan iloisella mielellä. Soitimme tai annoimme kirjallisen kutsun sellaisillekin naisille, joita tuskin tunsimme. Kutsutuista kolmestakymmenestä saapui ensimmäisellä kerralla 20! Saimmekin heti aloittaa kaksi ryhmää. Toinen este ryhmän aloittamisessa voi olla, että et tunne tarpeeksi naisia. Tässä tapauksessa on muutoksen aika. Vaatii jonkin verran rohkeutta puhutella jotakin tuntematonta, joiltakin se käy helpommin kuin toisilta. Meidän on kaikkien kuitenkin päätettävä, annammeko Jumalan käyttää itseämme toisten ihmisten puhuttelemiseen ja kutsumiseen.

Kun olin lasten kanssa kävelyllä kuljin erään korttelissamme olevan talon ohi. Ovella seisoj pienen tyttö, jonka olin jo usein nähnyt äitinsä kanssa. Tyttö vilkutti meille ja me hänelle. Samassa tuli tytön äiti rappuja pitkin alas. Hetken ajan voi silloin päättää kuuntelenko Jumalan hiljaista ääntä, joka sanoo: "Tuohon naiseen sinun pitäisi tutustua. Mene nyt hänen luokseen, esittele itsesi ja kerro hänelle ryhmästä." - Tai voin sano itselleni: "Mitähän tuo mahtaisikaan ajatella minusta, jos ihan noin vain puhuttelen häntä, ja sitä paitsi minähän olen kävelyllä lasteni kanssa enkä edes tunne tuota naista." Tässä tilanteessa rohkaisin mieleni ja puhuttelin tuota naista. Hän ilahtui kovasti, koska oli yksinhuoltaja. Siitä lähtien hän on käynyt ryhmässä ja myös raamattupiirissä.

Varmaan olet huomannutkin, etten ole aloittanut keskusteluryhmää yksin. On aina parempi, jos työtä tehdään kaksittain. Silloin voi rohkaista toista, kantaa tappiot yhdessä ja kaksinkertaistaa ilot! Myös esteiden raivaaminen on kaksin helpompaa. Vaikeudet ja masennuksethan ovat osa elämää.

Muistathan: Jumala ei halua taitojasi, vaan valmiuttasi. Ole hänen käytettävissään sanomalla: "Herra, tunnen itseni kyvyttömäksi. Tiedän, että haluat käyttää minua, jotta naiset ympäristössäni löytäisivät mielekkään elämän. Haluan olla käytettävissäsi ja sinun voimassasi tiedän voivani aloittaa ryhmän. Tässä olen Herra. käytä minua!"

MITEN ALOITAN JA MITKÄ OVAT TEHTÄVÄNI?

Ihanaa - olet siis valmis lukemaan eteenpäin ja oppimaan, miten voit aloittaa ryhmän. Tässä yrityksessä tulet kokemaan paljon iloa ja seikkailuja. Tulet myös kokemaan, että ihmiset ympäristössäsi ovat avoimia keskustelemaan aiheista, jotka liittyvät Raamattuun. Kuten olet oppinut edellä olevasta luvusta, tulee tehtävästi suuresta osin olemaan naisten kutsumista luoksesi ja kotisi käyttöön asettamista. Sinun on myös oltava valmis pitämään ohjaket käsissäsi, ettei keskustelu joutuisi liikaa pois aiheesta. Näihin tehtäviisi muutamia hyväksi koettuja neuvoja:

- A. Etsi ensin toinen uskova nainen, joka haluaisi auttaa sinua ryhmän perustamisessa ja vetämisessä.
- B. Kutsukaa ystäviäsi, naapureitane ja muita naisia, esim. lastesi koulu- tai kerhokavereiden vanhempia mukavaan illanviettoon. Seuraava keino on myös koettu hyväksi: Jos haluat aloittaa ryhmän keväällä, kutsu joulun ja pääsiäisen välillä joka viikko yksi tai kaksi naista kahville ja kerro heille ryhmästä.
- C. Kerro ensimmäisellä kerralla naistenryhmäsi ideasta ja mainitse aiheet, joita haluatte käsitellä. Ota jo ensimmäisellä kerralla huomioon, että naiset mielellään keskustelevat ajankohtaisista murheista ja ongelmista. Mieti, millä aiheella haluat aloittaa.
Tässä kurssissa esitetyt aiheet sisältävät opetussuunnitelman uskon löytämiseksi. Ryhmän kokoonpanon ja naisten iän mukaan sinun tulisi vapaasti voida valita aiheet vapaasti. Jos itse olet äiti ja tunnet muita äitejä, jolla on pieniä lapsia, voit kutsua heitä tutkimaan Ross Campbell:in kirjaa "Rakkaudesta lapseen". Siihen on Kansan Raamattuseuralta saatavissa opintovihkonen. Naisille, joiden lapset ovat murrosiässä löytyy saman kirjailijan "Rakkaudesta murkkuun", johon on myös saatavilla opinto-ohjeet.
- D. Jos äideillä on mukana pieniä lapsia, hanki lastenhoitaja. Monet pienten lasten äidit ovat sidottuja kotiin, koska erilaisten kurssien ajaksi heidän olisi aina vietävä lapset hoitoon. Jos he saavat tuoda lapset mukanaan, tulee siitä ajan mittaan ilo sekä pienille. Kysy seurakunnastasi, voisiko joku vanhempi rouva hoitaa lapsia. On aina parempi, jos hoitaja pysyy samana, jotta lapset voisivat tottua häneen. Imeväiset ja vierastavat voivat olla kokouksen aikana äidin vieressä. Lapsen itkun ei useimmiten meitä naisia ei niin kovasti häiritse. Raivaa kuitenkin kaikki arvoesineet pois, jotta lapset ja äidit kokisivat olonsa vapautuneeksi.
- E. Jos asuntosi on liian pieni tai ei muuten sovellu kokoontumispaikaksi, voit silti aloittaa ryhmän. Kysy seurakunnastasi kahta huonetta käyttösi tai voitte kokoontua jossakin pikku kahvilassa. Hyvä mahdollisuus ovat myös erilaiset kerhotilat.
- F. Selvitä etukäteen yhteistyökumppanisi kanssa, kuinka usein haluatte kokoontua, esim. kerran kahdessa viikossa tai kerran kuukaudessa. 14 päivän rytmi ja aamupäivä tai ilta ovat osoittautuneet hyväksi. Nuoremmille äideille on hyväksi koettu aika klo 9.30, toimessa oleville tai maanviljelyksessä mukana oleville ilta on parempi.

- G. Hyvä idea on pitää ryhmässä esillä kirjastoa, johon voi koota omasta kirjahyllystä käyttämättömänä olevia kirjoja. Kokouksen alussa on usein aikaa vilkaista kirjoja muita odotellessa. Kurssin liitteenä on esimerkkiluettelo Suomesta löytyvistä naistenryhmälle soveltuvista kirjoista.
- H. Varaa kahvit ja mahdolliset muut juomat jo etukäteen valmiiksi. Jos mukana on lapsia on joissakin ryhmissä juomat tarjottu vasta lopussa, ettei äitien tarvitse koko ajan yrittää pitää pieniä lapsiaan erossa kuumista juomista. Vain lapset saavat omalla puolellaan pientä naposteltavaa, ettei aikuisten kahvipöytä koko ajan vetäisi puoleensa.
- I. Varaa tarpeeksi opintolehtisiä ja lyijykyniä niitä varten, jotka haluavat tehdä muistiinpanoja.
- J. Ihanteellinen ryhmäkoko on n. 8-10 osallistujaa. jos mukana ei ole pieniä lapsia voi ryhmäläisiä olla enemmänkin. Tosin silloin on vaikeampi päästä oikein läheiseksi tutuiksi. Kutsu joka tapauksessa 4-5 ylimääräistä, koska kaikki eivät aina pääse tulemaan. Etenkin, jos mukana on pienten lasten äitejä, on varauduttava poissaoloihin vilustumisten ja sairauksien takia.

Nyt voitkin lyödä lukkoon ensimmäisen kokoontumispäivän, kirjoittaa kutsukortit, monistaa ne ja aloittaa kutsumisen rohkealla mielellä! Nykyisin myös watsapp, tekstiviesti tai sähköposti ovat toimivia välineitä.

Kurssi alunperin nimellä Mit uns Frauen fängt alles an, saksan kielestä kääntänyt Ulla Koskinen.